

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (C(2017 7119 FINAL) της Γενικής Γραμματείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 18ης Οκτωβρίου 2017, περί αρνήσεως γνωστοποιήσεως της αποφάσεως, της 22ας Μαρτίου 2017, της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που κοινοποιήθηκε στις γαλλικές αρχές σχετικά με το πρωτόκολλο αποζημιώσεως της EDF για τη διακοπή λειτουργίας του πυρηνικού σταθμού του Fessenheim·
- να απευθύνει διαταγή προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να γνωστοποιήσει τους προσφεύγοντες το εν λόγω έγγραφο της 22ας Μαρτίου 2017 εντός μίας εβδομάδας από την έκδοση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), καθόσον υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίμαχων πληροφοριών.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής.

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2017 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά ΕCHA

(Υπόθεση T-755/17)

(2018/C 032/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: D. Klebs και T. Henze, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων της 8ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση αριθ. Α-026-2015), καθόσον το συμβούλιο προσφυγών:
 - ακύρωσε εν μέρει την απόφαση της επιτροπής κρατών μελών της 1ης Οκτωβρίου 2015 με αντικείμενο την ουσία 1,4-Benzoldiamin, N, N «mixed phenyl and tolyl derivatives» (στο εξής: BENPAT) αριθμός CAS: 68953-84-4 (αριθ. CE 273-227-8), στο μέτρο που αυτή προέβλεπε τον προσδιορισμό των μεταβολιτών από τους καταχωρούντες στο πλαίσιο της μελέτης κατά το ΟΟΣΑ TG 309,
 - ακύρωσε εν μέρει την εν λόγω απόφαση, στο μέτρο που αυτή προέβλεπε την εκπόνηση μελέτης κατά το ΟΟΣΑ TG 308, και
 - αποφάσισε ότι η δήλωση περί βιοσυσσωρεύσεως έπρεπε να απαλειφθεί από το αιτιολογικό της αποφάσεως αυτής·
- και να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

Η προσφεύγουσα προσάπτει, ειδικότερα, στο συμβούλιο προσφυγών ότι υπερέβη τις αρμοδιότητές του καθόσον, στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, εξέτασε και εκτίμησε εκ νέου συνολικώς την απόφαση αξιολογήσεως και έκρινε ακολούθως (εσφαλμένως τόσο από τυπικής όσο και από ουσιαστικής απόψεως) ότι η απόφαση της επιτροπής κρατών μελών έπρεπε να ακυρωθεί και να μεταρρυθμιστεί εν μέρει.

1. Πρώτος λόγος: έλλειψη αρμοδιότητας του συμβουλίου προσφυγών επί θεμάτων ουσίας σχετικών με τις διαδικασίες αξιολογήσεως.
2. Δεύτερος λόγος: παράβαση της νομολογίας του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Meeroni*, στο μέτρο που το συμβούλιο προσφυγών, ως όργανο οργανισμού της Ένωσης, δεν έχει εξουσία να λαμβάνει το ίδιο αποφάσεις.
3. Τρίτος λόγος: παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας και της αρχής της κατανομής αρμοδιοτήτων, στο μέτρο που το συμβούλιο προσφυγών προσέβαλε τα θεσμοθετημένα δικαιώματα των κρατών μελών που έχουν την αρμοδιότητα λήψεως αποφάσεων εντός της επιτροπής κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, διότι το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει καμία νομική βάση για τη συγκεκριμένη πράξη του εν λόγω οργανισμού.
4. Τέταρτος λόγος: παράβαση των διατάξεων του κανονισμού REACH ⁽¹⁾ διότι το συμβούλιο προσφυγών δεν είναι αρμόδιο να ελέγχει τις αποφάσεις αξιολογήσεως επί της ουσίας.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προσάπτει στο συμβούλιο προσφυγών ότι έχει μόνον περιορισμένες αρμοδιότητες ελέγχου των αποφάσεων αξιολογήσεως που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 8, του κανονισμού REACH.

5. Πέμπτος λόγος: παραβίαση της προβλεπόμενης στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, διότι το συμβούλιο προσφυγών δεν θεμελίωσε την προβαλλόμενη αρμοδιότητά του ελέγχου των ως άνω αποφάσεων.
6. Έκτος λόγος: εσφαλμένη και παράνομη επί της ουσίας απόφαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 10ης Νοεμβρίου 2017 — Kerstens κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-757/17)

(2018/C 032/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Petrus Kerstens (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 27ης Μαρτίου 2017 την οποία απηύθυνε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα κατά το μέρος που διατάσσει την επανάληψη της διαδικασίας στην υπόθεση CMS 15/017·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Απριλίου 2017 την οποία απηύθυνε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα κατά το μέρος που διατάσσει την επανάληψη της διαδικασίας στην υπόθεση CMS 12/063·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα συνολική αποζημίωση 40 000 ευρώ για ειδική ηθική βλάβη·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 134 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.